

Nerde Kalmıştı Şiir

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 08 Nisan 2012

"Yine yanıyor şiir" şiirinden sonra...

Nerde kalmıştı şiir?

Son söz

müydü o nehir...

Galiba hatırladım;
İşte kâğıt kalemi yine elime aldım...

"Şiir yorgun, şehir yorgun, ben yorgun
Sussun artık kalemim bunun adı bir vurgun"

Demıştim son şiirde...

Ama susmuyor kalem, dinmiyor ki acılar
Yürek yorgun olsa da şehir dingin kalsa da
Uzaktan gelen bir ses bitsin diyor sancılar
Yazmalı yine kalem, tek bir satır olsa da...

Uçurum kenarında iki yalnız yürektik
Sevdik bir birimizi aşk yeminleri ettik
V arın da siz söyleyin nasıl yazmasın kalem
İki yürek yaşarken bunca acı ve elem...

Korku sardı içimi yine bitecek şiir
Durma bir şeyler söyle, anlatmalısın şair...

Sen hiç susamaz mısın? Söyle nasıl yüreksin?
Gözyaşın mı tükendi? Yazıp da güleceksin...

Bu yaptığım reva mı? Çok yormuşum sevdami
Ruhen çökerteceğim o da çekecek gamı...
Başımın tacı olsun, sevgim ilacı olsun
O şen kahkahasıyla aydınlatsın dünyamı...

Gül gibi benim sevdam...
Koklamaya kıyamam

Sel gibi benim sevdam...
Onsuz hayat yunamam
Yemin ettim bir kere
Başka sevda aramam...

Şehir uykuda artık, bir bir söndü ışıklar
Daha çok yazmalıyım, ama yarını da var
Ya sabah kalkamazsam? Tükettiysen ömrümü
Dünya gözüyle bir kez göremezsem gülümü...

Olur mu hiç öyle şey?
Sabah uyanacağım
Güzel günler yakında
Daha çok yazacağım...

Şimdi mum ışığında yarınlar için uyuma zamanı İyi geceler aşkım, güzel uykular... Ya sonra?

MEHMET FİKRET ÜNALAN